

FRA TIVOLIKINESERNES ANKOMST TIL KØBENHAVN

KINESERNE

HVIS KINESERNE SKULDE have nærret nogen Tvivl om Europas venskabelige Følelser overfor det himmelske Riges skævejede Sønner, maa de nu føle sig fuldkomment heroligede. Vi lukker dem ikke ude med strænge Undtagelseslove, som Amerikanerne gør det. Tværtimod. Vi sender en saa høj Dignitar som fhv. Assistent ved zoologisk Have Hr. Joh. Madsen i højtideligt Gesandtskab til dem; vi fører dem hjem paa det Østasiatiske Skibe (og det er saa fint, at det baade kan skrives paa dansk, fransk og russisk); og vi indlogerer dem endelig i en saa europæisk-ankendt Seværdighed som Tivoli, der ved Siden af Thorvaldsens Museum osv. (Men imellem de let klædte Damer og Herrer *dér*, kunde man dog ikke anbringe de strængt sædelige Gule.)

I Labyrinthen har de nu installeret deres Templer, Skuespilhuse, Værksteder og andre Mærkværdigheder, som vi ikke skal udtale os nærmere om, da denne foreløbige Skildring støtter sig paa en Visit hos vore skævejede Venner, inden de endna havde faaet arrangeret sig paa at modtage et større Publikum. Deres Fortaler Hr. Madsen, var ikke en Gang til Stede; sammen med Dværgen var han en Udflugt for at indkøbe en Kat, som denne havde ønsket sig til Middag; ganske vist er det nok temmelig trekantet Kød, men da Kineserne ellers plejer at delikatere sig med Rotter, er det kun rimeligt, at de paa denne Maade bringer en vis zoologisk Ligevegt til Stede.

Der var altsaa Anledning til en trængfri Underholdning med dem. Paa flydende Engelsk udtalte de sig med Til-

Verdenserfaring. Forøvrigt kan de ogsaa kinesisk. I hvert Tilfælde var vor udmærkede kinesiske Landsmand, Matthison Hansen i Færd med at lære dem tankevægtige Fyndsprog, som de siden maalede op ad Stolper og ned ad Døre. Det var overmaade vindende og flinke Mennesker — lige fra en ældgammel Videnskabsmand med Hornbriller og en bredt smilende Herre, hvis Lighed med en kendt moderat Politiker

FRA TIVOLIKINESERNES ANKOMST TIL KØBENHAVN, DVÆRGEN

bør gøre ham populær, til de smaa gule Børn, der sender Fingerkys med en Færdighed, som kun en omhyggelig Opdragelse gør rimelig. Heller ikke deres Kvinder bør man tale ilde om. Blot et Blik paa dem overbevise om, at de ere fuldt ud dydige. Dog kan Matthison Hansen finde Anledning til et Digt om den Enes forbavsende smaa Fødder.

Der er ingen Grund til at tvivle om, at Tivoli vil faa Fornøjelse af sine Kinesere. Som Haandværkere, som Skuespillere, som The-Udskænkere og etnografiske Mærkværdigheder tilfredsstiller de alle de Fordringer, man nu en Gang stiller til en velassorteret Karavane.

ZOOLOGISK HAVE

har imidlertid sin Elefantmoder og sit Elefantbarn som til at tage Konkurrencen op med. Stor Jubel, naar Babyen »aar Bryst«, hvad der bogstavelig er Tilfældet, da Elefanten i saa Henseende er ligestillet med Mennesket, Aben og Flaggermusen.

For øvrigt er den lille Elefant et fremmeligt Barn af sine 6 Maaneder. Naar Moderen tumler med de Bjælker, den som Arbejds-Elefant skal præsentere for Publikum, prøver den paa den pudsigste Maade at assistere. Parret er kort sagt saa stor en Sjældenhed, at Barnum har købt det for 18000 Kroner; — og desværre skal han have det allerede om et Par Uger.

KINESERNE I TIVOLI UNDER MAALTIDET

EN SVØMMEKUNSTNER.

FOR EN DEL AAR SIDEN optraadte der i forskellige Forlystelsesetablissementer en Artist, hvis Specialitet var at kunne opholde sig forholdsvis længe under Vandet.

Man saa ham gaa ned i et med Vand fyldt Glasbassin, hvor han lagde sig i en magelig Stilling, ja endog holdt Frokost, drak Snaps (selvfølgelig af en Flaske) osv. Det hele maatte gaa lidt hurtigt; thi selv med stor Øvelse kan vore Lunger ikke undvære Luftfornyelse længer end $1\frac{1}{2}$ —2 Minutter.

Det omtalte Glasbassin havnede omsider ved en Byttehandel hos Carl Hagenbeck, som atter solgte det til »Zoologisk Have«. Her har det i de sidste to Aar været anbragt i en Slags Stengrotte, og Naturvenner og Zoologer har her efterhaanden kunnet studere en Del forskellige Dyrs Bevægelser under Vandet.

Det er jo i og for sig meget ejendommeligt, at der gives baade Pattedyr og Fugle, hvis Svømmefærdighed er saa stor, at de kan indhente Vandets Behoere i disses eget Element.

Af Fugle har Bassinet i længere Tid huset den ejendommelige Slangehalsfugl fra Nordamerika, vore hjemlige Lappedykkere og Dykender samt den nordiske Tejst, hvis elegante Fart gennem Vandet med roende Vinger ligner Fugleflugt i Luften.

Af Pattedyr har der optraadt Fiskeodder, hvis slanke Legeme og lange, tykke Næb i slangeagtige Bugtninger lynsnart fo'r rundt efter deres Bytte.

Bassinets sidste Beboer og absolut den fornøjeligste er den lille Sæl, som Vilh. Fischer her har tegnet i forskellige, pudsige Stillinger. Sælen er langt mere et Vanddyr end et Landdyr, og lige saa ubehjælpelig som den er udenfor det vaade Element, ligesaa smidig og hurtig er den i dette.

Dens Lunger er indrettede til at forsyne sig med Luft for længere Tid — højst 15 Minutter, i Reglen kun 4—8. Naar den gaar ned, kniber den Næseborene fast sammen og ligeledes de smalle, langagtige Ørehuller. De store Øjne holder den vidt aabne, og dem bruger den saa godt under Vandet, at intet undgaar dens Opmærksomhed.

Den lille Fyr i Zoologisk Haves Glasbassin er et Aar gammel og har en fortræffelig Madlyst. Han fortærer daglig 35 store Sild, som han mærkelig nok sluger saaledes, at Halen glider ned forrest.

Efter hvert Maaltid faar han til Dessert nogle levende Skaller, som han fanger med stor Behændighed.

